

Keltiska klanger från Göteborg

WEST OF EDEN

Rollercoaster
(Reactive Records/Sony)

■ Att West of Eden inte kommer från Irland eller Skottland utan från Göteborg är helt obegripligt, tänkte jag först. Men man kan faktiskt betrakta gruppens medlemmar som folkmusikaliska traditionsbärare från den svenska västkusten. Här har ju folkmusiken, tack vare sjöfarten, alltid varit influerad av de brittiska öarna.

Martin Schaub, som också producerat och spelar klaviaturer, gitarrer, dragspel med mera, svarar för låtarna ihop med sångerskan och hustrun Jenny Schaub. Redan i valet av harmonier börjar det keltiska. Som från tuva till tuva hoppar musiken mellan dur och moll. Stämningarna gungar fram och tillbaka, så att man aldrig riktigt vet vartåt musiken är på väg.

Samtidigt som melodierna är raka och popiga, snart sagt varanda låt klistrar i huvet. Från

den inledande snabba titellåten Rollercoaster till den avslutande balladen Just that I love you finns en rad låtar som förtjänar att bli spelade på radion och

klättra uppför topplistorerna. Ett par andra favoriter heter Short & sweet, som i texten hyllar den svenska men i melodin den irländska sommaren, och Mando-

lin song, som Jenny sjunger stilla och vackert till komp av enbart makens (?) akustiska gitarr.

Den anglosaxiska popen tar ett dopp, dyker och simmar i de

SKÖN SÅNG. Jenny Schaub glider och drar ut på tonerna som de irländska och skotska sångerskorna brukar göra. Det är till en början svårt att tro att West of Eden kommer från den svenska västkusten och inte från öarna i väster.

keltiska klanger. När David Ekhs elgitarr blir för påträngande, då sticker Tobias Edvardsons fiol upp. Trummisen Ola Karleva växlar mellan rock och irländskt marschkomp. Lars Borgs melodiska bas poängterar både melodier och stämningar, det popiga och det folkmusikaliska. På albumet har sättningen också kompletterats med irländska whistles, uilleann pipes och bodhran, pedal steel och en stråkensemble.

Sist men allra främst: sångerskan Jenny Schaub. Hennes röst är skön, varm och klar. Som om inte det skulle räcka har rösten dessutom så typiskt keltiska egenskaper att jag undrar om hon ändå inte är född i Galway? Hör hur Jenny pauserar och andas, hör hur hon glider och drar ut på tonerna, precis så där som sångerskor från Irland och Skottland brukar göra.

En notering i kanten (får vara mätta på lovorden): produktionen hade gärna kunnat vara lite tuffare, mindre sandpaprad och polerad.